

Obsidian

en del stelnar till lava
över deras öga vilar en hinna
knappt ljuset går där att finna
utbrända
som en sloknad vulkan
vandrar de som sömngångare
mitt på ljusa dan

varför inte grönska fast torra som ris
dagen är din,

låt ingen stjäla den från dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wildcat med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten